

Да понлаче кога види
Въ природата нова,
Кога види какъ пролѣтъта
Старостъта испраща
И подъ студа, и подъ снѣга
Животъ се захваща.

Л. Каравеловъ.

Моето положение.

Нека чуе мама
Нека знае за мене;
Нѣма нищо срама
Въ моето положение!

Ако съмъ затворникъ,
Азъ не съмъ злосторникъ:
Нито съмъ измѣнникъ,
Прѣдатель невѣрникъ.

Ето що извършихъ:
Правда азъ потърсихъ,
Търсихъ и намѣрихъ
Тъменъ тъмничеринъ

За резонъ—тъмница
За управа—мжки
Не с' лукави сръжи
Не съ насилства съ брадва;
Нъ съ чиста дѣсница
Съ право човѣшко
Търсихъ тѣзи правда!